

گزارش

ضمیمه نوجوان

شماره ۴۶ ■ ۹ بهمن ۱۳۹۹

نوجوانه
مجله

یک سالگی «نوجوانه»

یک جشن

میز و صندلی‌ها روی دست‌مان جابه‌جا شدند و فضا برای حضور ۳۰ نفر از اعضای تحریریه و چند نفر از مسؤولان جام‌جم و مهمانان ویژه آماده شد و حالا گزارش این جشن.

عکس‌ها: مجید آزاد / جام‌جم

کلید واژه مهم «اعتماد»

به قول عبدالله گلباف، مدیر ضمائم روزنامه؛ جام‌جم آن روز تولد تئوری و نور چشمی خودش را می‌گرفت. نوجوانه‌ای که هنوز نیامده، با پدیده‌ای نو به نام کرونا روبه‌رو شد، اما با وجود همه سختی‌ها نشان داد اگر کار را به نیروهای جوان بسپاریم در سختی‌ها هم کار را جلو می‌برند و حالا ما داشتیم جشن یک‌سالگی‌اش را می‌گرفتیم. البته این جشن آغازی برای اختصاص دفتر تحریریه نوجوانه در بخشی از ساختمان جام‌جم هم بود. یک پاتوق برای این‌که هر کدام از نوجوان‌ها که روزی گذرشان به آنجا افتاد، بتوانند دقایقی را در کنار تحریریه نوجوانه باشند.

شگفتانه

مراسم دورنمایی هم داشت؛ یکی رونمایی از کارت خبرنگاری افتخاری نوجوانه که به زودی در اختیار تک‌تک اعضای فعال تحریریه قرار می‌گیرد و طبیعتاً اعتباری است برای همه خبرنگاران نوجوانی که با این ضمیمه همکاری می‌کنند. دیگری هم رونمایی از صفحه رسمی نوجوانه در اینستاگرام بود که حالا هم می‌تواند پل ارتباطی بهتری باشد میان ما و شما و هم فرصتی است برای انتشار محتواهای متنوع‌تر و بیشتر خود نوجوان‌ها. همین الان گوشی‌تان را بردارید و تایتان نرفته‌ما را دنبال کنید: @nojavane_jamejam

قرار همیشه‌گی جلوی دکه‌ها

جایتان خالی آخر مراسم کیک هم بریدیم. شمع یک‌سالگی روی کیک دوباره یادمان انداخت که چقدر زود ۴۵ شماره را هر هفته پنجشنبه به دست مخاطبان رسانده‌ایم. پنجشنبه‌هایی که برای ما شده است یک قرار همیشه‌گی جلوی دکه‌های روزنامه‌فروشی تا نتیجه زحمت چندروزه خودمان را بخیریم و از این‌که می‌توانیم زبان گویای هم‌نسلی‌هایمان باشیم به خودمان بیاییم. بریدن کیک هم ماجراهای خودش را داشت. از شمع‌کی که نباید فوت می‌شد از ترس کرونا ولی شد تا مهمان خاص مراسم که وظیفه بریدن کیک را به او سپردیم. حسام‌الدین رجایی فرزند مرحوم روح‌الله رجایی سردبیر سابق روزنامه جام‌جم که همین چند وقت پیش، از دست دانش‌کام همه ما را تلخ کرد.

بزرگان

باطنی، مدیر مجتمع آموزشی شهیدآوینی: من خودم به شخصه با قلم زدن و نوشتن کار و شغلم را آغاز کردم و به نظرم قلم، مقدمه و مسیر موفقیت من را در بقیه کارهایم فراهم کرد و به نظرم در نوشتن و نویسندگی فقط باید عاشق و به خصوص مجنون بود. من خیلی افراد را دیده‌ام که با قلم راهشان را شروع کردند، اما در اواسط راه آن‌ها را ترک کردند. آنها عاشق نیستند و شرط اول در این راه مجنون بودن است به قول حافظ که می‌فرماید: در ره منزل لیلی که خطر هاست در آن شرط اول قدم آن است که مجنون باشی بچه‌ها حرف من به شما این است که عاشق و مجنون باشید و هیچ وقت نوشتن را ترک نکنید.

